

МАФФИО

Отъ захващаніе-то на вечеря-та съмъ забълбжилъ че този самозванъ Испанеонецъ не е пилъ освѣнь вода, никакъ вино.

ЖЕППО

Подозрѣнія-та ти ся възбуждать пакъ. Зеръ мыслишь че на всждѣ вино-то е сѣщо.

МАФФИО

Може-бы да имашъ право. Опрости мя.

ГУБЕТТА, като ся връща и като изгледва Маффио отъ глава-та до крака-та.

Знаете ли, господине Маффио, че вѣй трѣба да живѣете до деветдесетъ години, и че приличате на единъ мой дѣдо, който живѣ толкова и който ся наричаше Жил-Базило-Ферпан-Фенинь-Фраско-Фраскыто графъ де Белверана.

ЖЕППО, ниско на Маффио

Мысльъ че опозна сега какъ е Испанеонецъ. Той има най-малко двадесать кръстителны имена. — Каквы дотяжательны имена, господине Губетта.

ГУБУТТА

Какво да правиѣ! Родители-тъ ни иматъ обычай да ни даватъ на кръщеніе-то ни по-вече имена отъ колко-то пары на жененіе-то ни. Нъ защо ся смѣять тамъ оныя? (На старна) Трѣба да има между туй нѣкоя причина дѣто си отивать жены-тъ. Що да ся прави? (Той отива на трансеза-та)

ОЛОФЕРНО, като піе.

Въ имѣ-то на Геркулеса! другары! никога не съмъ присѣтствувалъ на подобна вечера. Госпожи, вкусете отъ това вино. То е по-сладко отъ Ла-